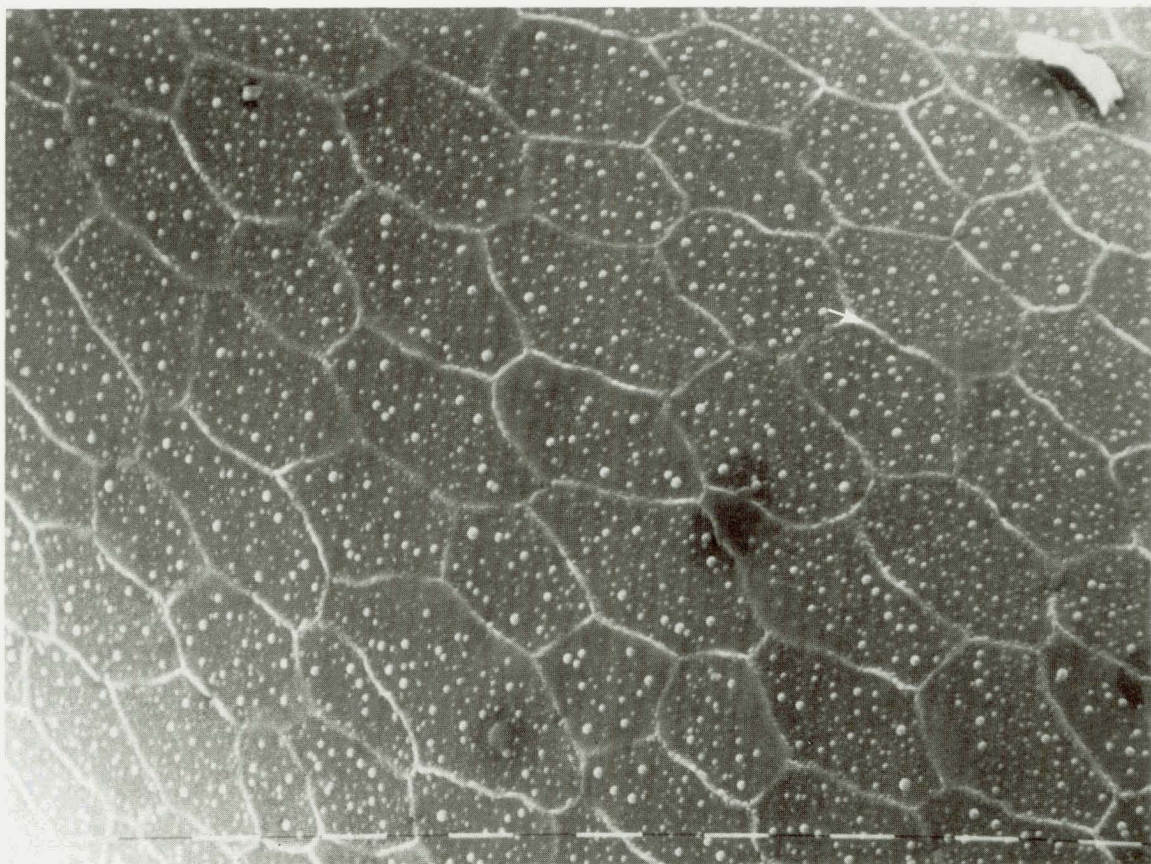

Het ei van de bij

Op een film zag ik laatst een moeder een eitje leggen. Ze maakte schuddende bewegingen met haar achterlijf en plakte het eitje op de bodem van de cel. Door die schuddende beweging is de stand van het ei min of meer toevallig.

De stand van het ei

Het verhaaltje dat aan de stand van het ei te zien zou zijn hoe oud het is, is fout ook al staat het in veel boeken. Op een belegd raam ziet men eitjes in allerlei posities. Van de mooie regelmaat die een broednest soms laat zien is niets terug te vinden in de stand van de eieren. Deze zomer heb ik door het maken van foto's geprobeerd dat vast te leggen. Ik had een moeder in arrest gezet om precies te weten hoe oud de eitjes waren. Het fotograferen ging prima. De bijen deden zo goed mee dat ik na 5 dagen nog steeds dezelfde eitjes in dezelfde stand kon fotograferen op de 25 cm² raat die ik had gemerkt. De eitjes kwamen gewoon niet uit. Buiten de door mij uitgekozen 25

cm² gebeurde van alles. Er werden eitjes opgegeten en er kwamen nieuwe voor terug, er kwamen eitjes uit, er bleven cellen leeg. Heel interessant allemaal, maar van het vastleggen van de onveranderlijke stand van de gezonde eitjes, kwam niets terecht.

Veranderingen bij het ei

Onderzoek van Woyke leert dat er wel veranderingen zijn in het ei-stadium. Het ei wordt kleiner. De inhoud verandert van 0,12 mm³ tot 0,08 mm³ na 57 uur. Kort voor het uitkomen neemt de omvang weer toe. De buitenkant van het ei is geen onvervormbare schaal. De eischaal verandert van vorm met de zich ontwikkelende larve. Uiteindelijk wordt de eischaal opgenomen door de larve. De foto van deze maand toont de schaal van het ei, 640 x vergroot. Het oppervlak laat een zeshoekige structuur zien: deze komt overeen met de vorm van de follikelcellen die de eischaal vormen.